

Isparta
Ulucamii

dan beden duvarları ile cami iki yılda yapılarak 1320 Ramazanında (Aralık 1902) ibadete açılmıştır. Padişah tarafından verilen parayla ikinci minarenin inşasına kadar ulucami diye anılması ve daha sonra ilk kurucusu Kutlu Bey'in adının da eklenmesiyle Kutlu-Hamid şeklinde adlandırılması kararlaştırılmıştır. Caminin mimarı Yanko Efendi'dir. 1914 depreminde büyük hasar gören cami yıkılarak eski temelleri üzerine küfeki taşından yine çok kubbeli olarak 1922'de tekrar inşa edilmiştir. Cami içinde bulunan ağaç sütunlar Sütçüler ilçesinin meşhur Tota ormanlarından getirilmiştir.

Dikdörtgen planlı caminin iki sıra sivri kemerli pencereleri vardır. Yapının doğu, batı ve kuzey cephelerinde düz atkılı dikdörtgen şeklindeki girişler sivri kemerli alınlığa sahiptir ve buraya yüksek tutulmuş birer taçkapı görüntüsü verilmiştir. Taç kısımlarında palmet şeridiyle çevrelenmiş üçgen alınlıklar, yanlarda ise taş silmeli bir çerçeve oluşturulmuştur. Caminin üzeri, ortadan dört sütuna oturan sivri kemerler üstünde pandantiflerle geçişi sağlanan yüksek kasnaklı ve pencereli merkezî bir kubbe ile örtülüdür. Ana kubbenin dört yanında birer oval kubbe, köşelerde ise birer küçük kubbe bulunmaktadır. Kuzey yönünde genişleyen yapıda bu bölüm yine aynı şekilde ortada oval iki, yanlarda birer küçük kubbe ile örtülmüştür. Sivri kemerli bir kavsaraya sahip mihrabın içi empire stilinde yaldızlı alçı kabartma motiflerle süslenmiştir. Mihrabı dikdörtgen bordür halinde çepeçevre dolaşan kuşak yazısında celi sülüs hatla Âyetü'l-kürsî yazılı olup hattatı Bektaşî Mehmed Hilmi Efendi'dir. Yuvarlak kemerli bir kapısı olan minber kesme taştan yapılmıştır, her iki yanında empire üslûbunda

çeşitli kabartmalar mevcuttur. Kuzeydeki ana girişin hemen üstünde yer alan kadınlar mahfili tamamen ahşaptır. Harimin üstünü örten kubbelerin iç kısımları akan-tus yaprakları ile bezenmiştir. Ana kubbeyi dairevî bir kuşak şeklinde celi sülüs hatla Âyetü'l-kürsî çevrelemektedir. Kalem işi süsleme ve yazıların tamamı caminin 1990'daki en son restorasyonundan kalmaz. Sütun başlıkları alçı kabartmalarla bezenmiş olup sütunlarda mermer havası veren yağlı boya kullanılmıştır. Minare caminin kuzeybatı cephesinde bina-dan bağımsızdır. Sekizgen kaideli, onaltıgen gövdeli minarenin kaide kısmında yer yer üç sıra tuğla hatıllı bir yüzey ve devşirme bir başlık göze çarpmaktadır. Kesme taştan yapılan minarenin şerefe altı mukarnaslardır. Korkuluklarda geometrik süslemeli güzel bir taş işçiliği vardır. Külâh kurşun kaplamalıdır. Avlunun kuzeydoğusundaki oyma taşlı, mavi fayans kaplı şadırvan yenidir.

BİBLİYOGRAFYA :

BA, Cevdet-Evkaf, nr. 10081; Isparta Müftülüğü Arşivi, Camiler Dosyası; J. von Hammer-Purgstall, *Osmanlı Devleti Tarihi* (trc. Mümin Çevik – Erol Kılıç), İstanbul 1983, I, 181; İsmail Hakkı [Uzunçarşılı], *Kitâbeler*, II, İstanbul 1347/1929, s. 217; Nuri Katircioğlu, *Bütün Isparta*, Ankara 1958, s. 18; Bôcüzade Süleyman Sami, *Kuruluşundan Bugüne Kadar Isparta Tarihi* (s.nşr. Suat Seren), İstanbul 1983, s. 73-76; Osman Turan, *Selçuklular Zamanında Türkiye*, İstanbul 1996, s. 267; İbrahim Yıldırım, *Anadolu Selçukluları, Hamitoğulları ve Osmanlı Dönemi Isparta Camileri* (yüksek lisans tezi, 1999), MÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü, s. 51-55; Bozkurt Ersoy, "Isparta Camileri", *Kültür ve Sanat*, sy. 22, Ankara 1994, s. 14.

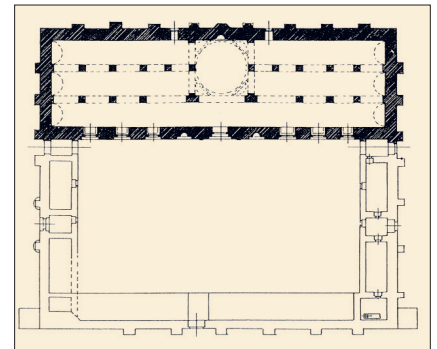
İBRAHİM YILDIRIM

Kayseri Ulucamii. XII. yüzyılın ortalarına doğru inşa edilen Dânişmendli camii (bk. DÂNİŞMENDLİLER [Mimarî]).

Kızıltepe Ulucamii. Eski adı Düneysir olan Kızıltepe'de yer almaktadır. Kitâbesine göre Mardin Artukluları'ndan Yavlak (Yoluk) Arslan (1184-1200) tarafından yaptırılmaya başlanmış, onun ölümü üzerine kardeşi Ebû'l-Feth Artuk Arslan tarafından 601 (1204-1205) yılında tamamlanmıştır. XIX. yüzyılda yeni yerleşim merkezi Koğhisar'ın uzağında kaldığından terk edilmiş, zamanla duvar taşları sökülerek yakındaki köylere götürülmüş, XX. yüzyıla harabe halinde gelmiştir. Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün 1967-1976 yıllarında tamir ettirdiği harim kısmı büyük ölçüde kurtarılmış, ancak avlu etrafındaki yapılarla kazı sırasında ortaya çıkarılan minarelerin kaideleri temel seviyesinde bırakılmıştır.

Yapının duvar ve destek elemanlarında kesme taş, örtü sisteminde tuğla kullanılmıştır. Harimin iki buçuk katı genişliğindeki dikdörtgen avluya beş kapıdan girilmektedir. Bitki motifli çerçeveleriyle doğu kapısı tamir öncesine kadar ulaşabilmişse de batı kapısı tamamıyla tahrip edilmiştir. Diğer üç kapıdan önce avlu etrafındaki mekânlara, ardından avluya geçilmektedir. Harimin kuzey duvarındaki izlerden avluyu çeviren mekânların iki katlı olduğu, bu mekânların medrese veya han şeklinde kullanıldığı tahmin edilmektedir; günümüze kadar temeller ve kuzeybatıda ikinci kata çıkılan merdivenin iki basamağı gelebilmiştir. Köşelerde kare kesitli iki minare kaidesi mevcuttur. Avlunun ortasındaki havuz veya şadırvandan da hiçbir iz kalmamıştır. Avlunun dış duvarları kuzeyden altı, diğer yanlardan dörder payanda ile desteklenmiş, aynı sistem ha-

Kızıltepe Ulucamii'nin planı

ULUCAMI

rim kısmında devam ettirilerek yapıya bir kale görünümü verilmiştir.

Caminin avluya bakan cephesi yedi kapı ve iki mihrap nişiyle hareketlendirilmiştir. Kuzeydoğu köşesinde avluyla ilişkili duvar izleri ve üstten cami mahfiline bağlanan bir kapı bulunmaktadır. Kaval silmeli dikdörtgen bir çerçeve içinde yer alan taçkapı, iki renkli taşla dokuz dilimli kemer başta olmak üzere değişik formlarda işlenmiş kemer sistemleriyle donatılmıştır. Eski resimlerinde iç kemerle kapının düz atkı taşı arasında görülen örgülü küfi kitâbenin parçaları bugün kaybolmuştur. Taçkapının iki yanındaki mihraplardan batıdaki mukarnas başlıklı sütunçeli ve mukarnas kavsaralı, doğudaki sade ve süslemesizdir; etrafı ise yuvarlak geçmelerle süslenmiştir. Yan kapılar arasındaki boşluklarda kemer seviyesine kadar yükselen ve üstte düğümlü rozet yapan antrörlük motifli bezemeler mevcuttur. Ayrıca mihrap nişleriyle kapı kemerleri arasına sekizgen yıldız formlu kabartma rozetler işlenmiştir. Yan kapılar yuvarlak geçmeli süslemelerle çevrelenmiştir ve sivri kemerlere sahiptir. Mihrap nişlerinin yanındaki kapıların kemerleri dilimli olarak düzenlenmiş, yapının doğu ve batı cephele-ri de süslemesiz olup üçer duvar payandası ile desteklenmiştir. Kible duvarında dokuz destek payandası ile mihrap önü kubbeli mekânın iki yanından harime geçilen birer kapı bulunmaktadır. Kuzeydeki kapıda olduğu gibi etrafı silmelerle çevrilen ve yuvarlak geçme motifleriyle süslenen bu kapılar onarımdan önce taşla örülerek, onarımdan sonra da demir parmaklıklarla geçişe kapatılmıştır. Harim yan cephelerden üçer, kible duvarından dört pencereyle aydınlatılmaktadır.

Harim mekânı, taş örgülü iki pâyeye dizisi ve sivri kemerlerle mihraba paralel üç nefe ayrılmış, üzeri beşik tonozla örtülmüştür. Mihrap önünde iki nefi kesen yüksek kasnaklı oval bir kubbe yer almaktadır. Üç dilimli ve mukarnas dolgulu, değişik süslemelere sahip, sivri kemerli trompların üzerinde kubbe geçişini onaltıgene tamamlayan yine mukarnas dizili köşe elemanları mevcuttur. Kubbe eteğinde bir dizi, kasnakta ise dört pencere açılmıştır. Büyük bölümü yıkılan kubbe ve tonozlar restorasyonda tamamlanmıştır. Zengin süslemeli taş mihrabın etrafı tromplara kadar yükselen kaval silmelerle çevrilip kademeli kuşaklarla sarılmıştır. Benzeri olmayan bu çok ünlü mihrap nişe doğru dalaran iki kademeli sütunçeli ve kemerlerle

Kızıltepe Ulucamii'nin ön cephesi

hareketlendirilmiştir. Mukarnas başlıklı sütunçelerin üst kısımlarında nesihle yazılmış âyet kitâbeleri, altta geometrik örgü motifleri yer almaktadır. Etrafı kaval silmelerle çevrilen yarım daire planlı mihrap nişinin alt bölümünde yıldızlardan çıkan geçme motifli geometrik kompozisyon hâkimdir. Üst bölümün ortasında kaval silmeyle yuvarlak kemerli sathî bir niş daha meydana getirilmiştir. Dört tarafta kitâbe kuşağı, iki yanında geometrik motifli geniş dikdörtgen çerçeve bulunan sathî nişin içine burmalı sütunçeli yeni bir niş işlenmiştir. Ortada zincirle asılmış bir kandil motifli vardır. Aradaki boşluklar ince işlemeli bitki motifleri ve rozetlerle dolgulanmıştır. Nişin üzerini istirdiye yivli bir kavsara çevirmektedir. Yedi dilimli dış kemerde tarih kitâbesi mevcuttur. Diyarbakır ve Mardin ulucamilerinde görülen iki katlı revaklı avlulu düzenleme Kızıltepe Ulucamii'nde de gerçekleştirilmiştir. Taçkapısı, mihrap önü kubbesi ve zengin süslemeli mihrabı ile orta mekâna dikkati çekme çabasına rağmen harimdeki mekân bütünlüğü bozulmamıştır. Ayrıca avlunun iki köşesinden yükselen çifte minaresiyle kubbe ve kasnağındaki aydınlatma sistemi Osmanlı sanatındaki klasik uygulamaya bir basamak teşkil etmektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

J. de Thévenot, *Suite du voyage de Levant*, Paris 1674, s. 89-90; Gabriel, *Voyages*, s. 46-52; a.m.f., "Dunaysir", *AI*, IV (1937), s. 352-368; Oktay Aslanapa, *Turkish Art and Architecture*, London 1971, s. 97-98; a.m.f., *Türk Sanatı II*, İstanbul 1973, s. 14-16; Ömür Bakırer, *Onüç ve Ondördüncü Yüzyıllarda Anadolu Mihrabları*, Ankara 1976, s. 129-132; Ara Altun, *Anadolu'da Artuklu Devri Türk Mimarisinin Gelişmesi*, İstanbul 1978, s. 79-99, 271-272; İbrahim Artuk, "Dunaysır'da Artukoğullarının Ulu Camii", *TTK Belleten*, X/37 (1946), s. 167-169.

ABDÜSSELÂM ULUÇAM

Konya Ulucamii (bk. ALÂEDDİN CAMİİ)

Küre Ulucamii. Kastamonu'nun Küre ilçesinde yer alır. Câmî-i Kebîr mahallesindeki caminin (Hoca Şemseddin Camii) 870 (1465-66) tarihli vakfiyesinden Hoca Şemseddin tarafından bu tarihten önce yaptırıldığı anlaşılmaktadır. 1950 yılında tamir görmüştür. Kesme taşla inşa edilen yapı dikine dikdörtgen planlı olup önünde üç birimli bir son cemaat yeri vardır. Orta aksta bulunan büyük sivri kemer altında yay kemerli kapı açıklığı ile içeri geçilmektedir. Yanlarda sivri kemerli alınlık altında dikdörtgen açıklıklı, üstte yuvarlak kemerli açıklıklı pencereler mevcuttur. Son cemaat yerinin üstünü örten kubbeler pandantiflidir ve sekizgen kasnak üzerine oturtulmuştur. Harime geçişi sağlayan kapı yüzeyel mukarnaslı bir yaşmak altında yay kemerli açıklıklıdır. Kemer üzerinde silmelerle oluşturulan bir köşelik düzenlemesi vardır. Ahşap kapı kanatları üç aynalıdır. Üst aynada iki satır halinde kitâbe, orta aynada sekizgenlerden meydana gelen bir kompozisyon, alt aynada yıldızdan gelişen kompozisyon bulunmaktadır. Üst aynanın üstünde ve altında küfi yazılar, diğer kuşaklarda yıldızdan gelişen bir bordür yer almaktadır. Usta kitâbesinden Muharrem 878'de (Haziran 1473) Abdullah oğlu İlyas tarafından yapıldığı anlaşılmaktadır. Kapının iki yanında alçı süslemeli duvarda yarım daire nişli birer mihrâbiye ve sivri kemerli alınlıklı dikdörtgen

Küre Ulucamii

